

τῆς οἰκογ. τῶν Βλεννιδῶν (Blenniidae). Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ί τ σ α 12.

γλιτσαχείλης ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιτσαχείλ'ς Σάμ. Θηλ. γλιτσαχείλα Ἰων. (Σμύρν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γ λ ί τ σ α καὶ χ ε ί λ ι.

1) Ὁ ἔχων γλοιῶδες ὑγρὸν περὶ τὰ ἄκρα τῶν χειλέων Σάμ. Συνών. γ ι α λ α μ α δ ι ἄ ρ η ς, γ ι α λ α μ ᾱ ς A2, γ λ ι τ σ ο μ υ ξ α χ ε ί λ η ς, μ υ ξ α χ ε ί λ η ς. 2) Τὸ θηλ. ὡς οὖσ., φλεγμονή τῶν χειλέων Ἰων. (Σμύρν.): Μὴν πί-
νῃς ἀπὸ τοῦ ποτήρι του, γιατί ἔχει γλιτσαχείλες καὶ θὰ
κολλήσῃς || Ἄσμ.

Καλησπέρα, γλιτσαχείλα, | νὰ μὴ σ' εὔρῃ ἡ ἄλλη νύχτα
(ἐξ ἐπωδ.)

γλιτσερός ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιτσερός Π. Βλαστ., Ἀργώ,
238 γλιτσερός Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλιτσερός Λεξ. Πρω.
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ λ ί τ σ α καὶ τῆς παργωγ. καταλ.
-ε ρ ό ς.

1) Ρυπαρός, ἀκάθαρτος Λεξ. Πρω. Δημητρ. 2) Γλοιώδης,
ὀλισθηρὸς Π. Βλαστ., Ἀργώ, ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τὰ κόκκαλά σας 'ς τὴ ρηχιά θὲ νὰ λαγγεῖουν,
πάνω παγούρια γλιτσερά θ' ἀγοσσαλεύουν.

γλίτσης ἐπίθ. Θήρ. Κάμπ. (Ἀρκάσ.) Κυκλ. Κῶς (Καρ-
δάμ. Πυλ.) Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σάμ. Σίφν. Σῦρ. (Ἐρ-
μούπ.) κ.ά. γλίτ'ς Σάμ. γλίντζης Πόντ. (Ἰνέπ.) γλίσης
Μύκ. γλίς-σης Κάσ. γλιτσης πολλαχ. γλίντζης Πελοπν.
(Ξεχώρ.) Θηλ. γλίτσα Θήρ. γλιτσοῦ Ἰων. (Μπουρνόβ.
Σμύρν.) Μῆλ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) γλίτσοῦ Πελοπν. (Ξεχώρ.)
Οὐδ. γλίτσικο Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ λ ί τ σ α.

1) Ρυπαρός, ἀκάθαρτος Θήρ. Ἰων. (Μπουρνόβ. Σμύρν.)
Κάμπ. Κάσ. Κυκλ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Μῆλ. Μύκ. Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ξεχώρ.) Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.:
Εἶναι τέθλιος γλίτσης, ποὺ τὰ ροῦχα του βρωμοῦν ἀπ' τὴ
λέρα Μῆλ. Καμένε γλίτση καὶ σύ, ποὺ δὲν ἀξανοίεις τὴ γλί-
τσα ποὺ σηκώνουν τὰ ροῦχα σου, μόνο μιλεῖς κι ὅλα Ἀπύ-
ρανθ. Καμένε μου γλίτση, θὰ σὲ φάῃ ἡ γλίτσα Σίφν. Κατὰ
γλίτσης εἶναι ὁ γιός σου Καρδάμ. "Αἰ, μωρὴ γλίτσοῦ, λα-
σποβεδοῦρα! (λασποβεδοῦρα = ἀπλυτὴ, ἀκάθαρτη) Ξεχώρ.
Δὲν ἤξερε οὔτε τὴ φροκαλιά νὰ πιᾶσῃ 'ς τὰ χέρια τῆς,
ντεμπέλα καὶ γλιτσοῦ (φροκαλιά = σκούπα) Σμύρν. Εἶναι
ἓνα γλίτσικο Σῦρ. β) Μετων., ὁ ἀηδὴς Κῶς (Πυλ.) Σάμ.
γ) Ὁ φλύαρος, ὁ μικρολόγος Κάμπ. Κάσ. Κῶς (Πυλ.) Σάμ.:
Γλίτσης ποὺ 'ναι ὁ κακόμοιρος! Πυλ. "Εἰς κι τοῦ γλίτ'ς
ἀπουδῶ κι οὐλοῦ γλίτσης λέει Σάμ. 2) Ὁ γλοιώδης, ἰξώ-
δης Κυκλ. Πόντ. (Ἰνέπ.): Γλίντζης σάλιγκας (= γυμνο-
σαλίγκας) Ἰνέπ. 3) Ὁ εἰς ἄκρον λεπτός, ὁ κάτισχνος
Πόντ. (Ἰνέπ.) Συνών. γ λ ι ν τ ε ρ ί δ ι. 4) Ὡς οὖσ., ὁ ἰ-
χθὺς Βλέννιος ἢ φολὶς (Blennius pholis) τῆς οἰκογ. τῶν
Βλεννιδῶν (Blenniidae) Κάμπ. (Ἀρκάσ.) Συνών. γ λ ί ν ο ς,
γ λ ι τ σ ο κ ω β ῖ ό ς, λ α β έ ρ α, μ ε λ ι χ ἄ ν ν α, μ υ-
ξ ο ὦ, σ α λ ῖ α κ ο ὦ δ α, σ α λ ῖ ἄ ρ α.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γλίτσης Κάσ. Μῆλ., Γλίτζης
Σῦρ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. Γλίτσης Θήρ. (Οἶα).

γλιτσιαζώ πολλαχ. γλιτσιαζοῦ Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. (Κου-
κούλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Γραν.) Σκῦρ. κ.ά. γλιτζιάζω
Θράκ. Αἰν. Μάδυτ.)—Λεξ. Περίδ. Πρω. Δημητρ. γλιτζιάζου

Ἰμβρ. γλιτσιαζ-ζω Κῶς (Καρδάμ.) γλιτζιάζω Χίος (Πι-
σπιλ.) γλιτσιαζώ Ἡπ. Κάμπ. Κάσ. Κωνπλ.—Κορ., Ἀνέκδ.
λεξιλ. σημ., 17 — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω.
Δημητρ. γλιτσαζώ Πελοπν. (Φιγάλ.) γλιτσαζώ Θήρ. Κρήτ.
(Μαλάκ. κ.ά.) Κυκλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ἡλ.)
Σκόπ. Σκῦρ.—Λεξ. Δημητρ. γλιτσαζοῦ Θεσσ. (Σκήτ. κ.ά.)
Σάμ. Σκῦρ. γλιτζιάζω Ἀδραμ. γλιτσαζώ Καππ. (Σινασσ.)
Σκόπ.—Λεξ. Αἰν. Περίδ. γλιτσιαζοῦ Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)
γλιτσιαζώ Κάμπ. Κάσ. Μύκ. Σέριφ. γλιτσιαζοῦ Μακεδ.
(Ζουπάν.) γλ.ζ-ζιάζω Χίος γλιτσιαζώ Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ λ ί τ σ α. Ὁ τύπ. γ λ ι ν τ ζ ι ἄ ζ ω καὶ
εἰς Σομ.

1) Μεταβ., καθιστῶ τι γλοιῶδες, ὀλισθηρὸν καὶ ἀμ.β.,
εἶμαι γλοιώδης, κολλώδης, ὀλισθηρὸς πολλαχ. καὶ Καππ.
(Σινασσ.): Ἐγλίντσιασαν τὰ χεῖλη του Κάμπ. Γλιτσιαζοῦ τὸ
φαγὶ Κεφαλλ. Τὸ φαῖν νὰ μὴν τὸ φάτε, γιατί εἰχ-χαλασμέ-
νον, ἐγλίντζιασεν Χίος (Πισπιλ.) Κάπου γλίτσιασαν τὰ
μακαρόνια κι δὲν τρώουντι Ἡπ. (Κουκούλ.) Ἐν δὲς τρώω
τές μυάμεις, γιατί γλιτσιαζ-ζουσιν Κῶς (Καρδάμ.) Γλι-
τσιαζοῦ τὸ σκουρὶ, πιάνει βόχα (= ἄσχημη ὀσμὴ) Σέριφ.
Συνών. ἂ ν α γ λ ι τ σ ι ἄ ζ ω. 2) Ἐνεργ. καὶ μέσ., ρυπαίνω,
κηλιδῶ καὶ ἀμ.β., ρυπαίνομαι, κηλιδοῦμαι πολλαχ.: Τσόλα
τὰ γλιτσαζοῦ τὰ ροῦχα σας τσαὶ πλύνετε πάλι; (τσόλα =
τόσον σύντομα) Σκῦρ. Ψὲς τ' ἄλλαξ' τὸ παλιόπαιδο τσαὶ
σήμερο γλιτσαζοῦ αὐτόθ. Ἐχυσά τὸ λάδι καὶ γλιτσαζοῦ
τὸ ρυφικό μου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἀρφανά 'ναι τὰ καμένα
καὶ θὰ γλιτσιαζοῦν ἀποδῶ κ' ἐκεῖ, ποὺ δὲν ἔχουνε κανένα
νὰ τὰ πλύνῃ Νάξ. (Γαλανῶδ.) Ἐγλίντσιασε ὁ νεροχύτης μου
ἀπ' τὰ βουτήματα τῶ γατσαρολῶ καὶ γιὰ νὰ καθαρίσῃ θέλει
ζεματιστὸ νερὸ Μῆλ. || Ἄσμ.

Μᾶς λένε ποὺ 'μαστ' ἄσωστες, ποὺ 'μαστε τσαὶ γλί-
τσεις,
ἀμ' γλιτσαστήκαμε δαρθὰ ἀπ' τὰ φαγιά καὶ τ'ς
πίττες

Σκῦρ. Συνών. ἂ ν α γ λ ι τ σ ι ἄ ζ ω, λ ι γ δ ι ἄ ζ ω. 3) Κε-
θίσταμαι πολτώδης, πηλώδης, πολλαχ.: Ἡ δουμάτα γλι-
τσιασι Ζουπάν. Τοῦ πιτόν' εἶναι γλιτσιασμένον αὐτόθ. Γλι-
τσαζοῦ ὁ δρόμος μετὰ ἀπὸ βροχὴ Πελοπν. (Φιγάλ.) Ἐνδὲς
νιρὰ κι γλίτσασι οὐ τόπους (ἔνσις = ἔχυσες) Σάμ. Ἐκάνι
μὰ λαδοῦρα ἴσα-ἴσα β' γλίτσασι οὐ τόπους (ἔκανε μὰ λα-
δοῦρα = ἔβρεξε ὀλίγον, ἐρράντισεν) αὐτόθ. 4) Ὑγραίνωμαι,
νοτίζω. Λεξ. Αἰν.: Ἐγλίντσιασαν οἱ λίρες. 5) Αἰσθάνομαι
γλοιώδη ὑφὴν ἐπὶ τινος ἐπιφανείας Θεσσ. (Σκήτ.) Στερελλ.
(Ἀχυρ.): Γλιτσιαζοῦμι οὐλ' ἀπ' τοὺν καπνὸ Ἀχυρ. Γλί-
τσιασ' τοῦ στόμα μ' γιὰ νιράξ' αὐτόθ. Ἐρριζι τὰ δέχτυα
'ς τοῦ γιᾶλὸ κι γλίτσασι Σκήτ. 6) Ἐπὶ ὕδατος ἢ ἄλλης ἐπι-
φανείας, καλύπτομαι ὑπὸ γλοιώδους ἐπιστρώματος Κάμπ.:
Ἐγλίντσιασε τὸ νερὸν. 7) Παθ. μετοχ.: α) Γλοιώδης,
ὀλισθηρὸς πολλαχ.: Οἱ ἐλῖες ποὺ ἤβαλα 'ς τὸ κονροῦπι ἐγλι-
τσαζοῦ Κρήτ. (Νεάπ.) || Ἄσμ.

Ὡρὴ ξερὴ φασκομηλιά καὶ γλιτσασμένη βιόλα,
ποιός σοῦ 'πε πῶς σ' ἐγάπησα κ' ἐπίστεφές με κιό-
λας;

Κρήτ. (Σητ.)

Πάνω σὲ πέτρο' ἀνέβηκεν ὁ νιός νὰ τὰ μετρήσῃ
καὶ νὰ τ' ἀποτσακίσῃ,
μὰ 'τον ἡ πέτρο' ἀπὸ βροχὴ κ' ἦτο γαὶ γλιτσιασμένη
ἡ -γ-ἐρημοκατημένη

Δ. Κρήτ. β) Ἀκάθαρτος, ρυπαρὸς πολλαχ.: Τὰ χέρια σ' ἔ-
ναι γλιτσασμένα Σκῦρ. Μορὶν λ-λίην ὦραν δὸν ἔλλαξα κ' ἦρ-
τεμ μου πάλι γλιτσασμένος Κῶς (Καρδάμ.) Γλιτσιασμένα

φορέματα Κύθν. Γλιζ-ζιασμένο ρούχο Χίος. Μιά γλιτσασμένη bodià φορεῖ κι ἀνακατεύομαι ὅσο δὴ θωρῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Γλιτσασμένο ἔναι τὸ φουστάνι τῆς αὐτόθ. γ) Ἐπὶ ἄρτου, ὁ εὐρωπιῶν Κάρπ. Κάσ. Συνών. ἀναμμένος, μου-χλίσιασμένος, σαχλίσιασμένος, φυκίσιασμένος.

γλίτσιανος ὁ, ἐνιχ. γλίτζιανος Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα.

Τὸ κόμμι τῶν δένδρων, ἡ κόλλα.

γλιτσίαρος ἐπίθ. πολλαχ. γλιτσίαρ'ς Λῆμν. γλιτζίαρ'ς Σαμοθρ. γλιτζίαρ'ς Ἰμβρ. γλιτσίαρος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἄρης.

1) Γλοιώδης, ἰξώδης πολλαχ. 2) Ἀκάθαρτος, ρυπαρὸς πολλαχ.: Ὡ, καμένε γλιτσίαρη καὶ σὺ! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) β) Μεταφ., ὁ διαβιδῶν εἰς ἀθλιότητα Πάρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλιτσίαρος Νάξ. (Φιλότη.)

γλιτσιαρίδα ἡ, ἐνιχ. γλιτσιαρίδα Κέως

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γλιτσίαρης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδα.

Εἶδος σταφυλῆς.

γλιτσιαρίδι τό, ἐνιχ. γλιττερίδι Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλιτσιαρίδα.

Ὁ λίχν λεπτός, ὁ κάτισχνος. Πβ. γλίτσης 3.

γλιτσιαρὸς ἐπίθ. Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα.

Ὁ γλοιώδης.

γλιτσίας ὁ, ἐνιχ. γλιτζιάς Δ. Κεββάδ., Βοταν.-Φυτολ. λεξ., 4018.

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα.

Τὰ φυτά: α) Ὑοσκύαμος ὁ λευκός (Hyoscyamus albus) καὶ β) Ὑοσκύαμος ὁ μέλας (Hyoscyamus niger, ἀμφότερα τῆς οἰκογ. τῶν Σπρυγνώδων (Solanaceae). Συνών. ἀγριοκαπνός, ἀγριοτούτουνρο, ἀρζάκι, γεροντάκι 3, γέροντας Β 2, γέρος Β 10, γερούλι, γιατρούς Β 3, γλύκυμαμος, γλοιδαῖς, δαιμοναριά, δίσκυαμος, δοντόχορτο, λιτσίαρμο, σκυάμος, στρουμπάρα, τρέσκυαμος.

γλιτσιασμα τό, Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. γλιτζιασμα Λεξ. Δημητρ. γλίντσιασμα Λεξ. Αἰν. γλίντζιασμα Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιτσίαζω.

Ἡ ρύπανσις, τὸ λέρωμα ἐνθ' ἄν.

γλιτσιασμός ὁ, ἐνιχ. γλιτσιασμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιτσίαζω, εἰς τὸ ὅπ. καὶ γλιτσίαζω.

Γλίτσιασμα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Εἶδα γλιτσιασμός εἶ δὲ πιάτα φτά! Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γλίτσικος ἐπίθ. Ἰων. (Βουρλ.) Κίμωλ. Πελοπ. (Κοντοβάζαιν. Τρόπ. κ.ά.) Σῦρ. (Ἐρμούπ.) γλίτσ'κος Σκῦρ. γλίτσ'-

κους Σάμ. (Καρλόβ.) Σῦρ. (Ἐρμούπ.) γλίντζικος Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

1) Γλοιώδης, ἀργιλλώδης, ἐπὶ ἐδάφους Κίμωλ.: Τὸ γλίτσικο χῶμα εἶναι σκληρό, κακοδουλεύεται. 2) Ρυπαρὸς, ἀκάθαρτος Ἰων. (Βουρλ.) Πελοπ. (Κοντοβάζαιν. Τρόπ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰνέπ.) Σάμ. (Καρλόβ.) Σκῦρ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.): Ὡς τὴν Κοντοβάζαινα ἤμουν πάντα γλίτσικος Κοντοβάζαιν. Τὰ μαλλιά τ' ἔν' ἀνακατεμένα μὲ ἀπ'θαμὴ, ἀνιφτα καὶ γλίτσ'κα Σκῦρ. Ἀφέντη βασιλέ, πῶς θὰ βάλῃς ἐσὺ αὐτὰ τὰ γλίτσικα ρούχα ἀπάνω σου; Βουρλ. Γλίτσ'κο σπὶτ' Σκῦρ.

γλίτσιτας ὁ, Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα.

Εἶδος ἐδωδίου μύκητος μὲ ἐλαφρῶς γλοιώδη ἐπιφάνειαν. Συνών. ἀχερίτης, γλινίτης, γλιστρίδι (Π) 2, γλιστρίτης 1, γλιστρίτσα 1, γλιστρομανίτα, γλιστρομανίτης, γλιτσίτης, δροσίτης, κουκούμι, πλατοκέφαλος.

γλιτσίτης ὁ, Κρήτ. (Ραμν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίτσα.

Γλίτσιτας, τὸ ὅπ. βλ.: Καλοὶ ἔναι οἱ γλιτσίτες γιὰ φάσμα.

γλιτσόγη ἡ, ἐνιχ. γλιτσόγης Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ γῆ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γῆς. Γῆ ἀργιλλώδης καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἄγονος ἐνθ' ἄν.

γλιτσοκάνατο τό, ἐνιχ. γλιτσουκάνατον Σάμ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ κανάτι.

Ρυπαρὸν κανάτι ἐνθ' ἄν.

γλιτσοκωβίδος ὁ, Κάσ. γλισ-σοκωβίδος Κάσ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ κωβιός.

Ὁ ἰχθύς Βλέννιος ἡ φολίς (Blennius pholis) τῆς οἰκογ. τῶν Βλεννιδῶν (Blenniidae). Συνών. βλ. εἰς λ. γλίρος 1, γλίτσα 10, γλίτσης 4.

γλιτσομυξαχείλης ἐπίθ. ἐνιχ. γλιτσουμυξαχείλ'ς Σάμ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ τοῦ ἐπιθ. μυξαχείλης.

Ρυπαρὸς, μυξιάρης ἐνθ' ἄν. Συνών. γιалаμάς, γλιτσαχείλης, μυξαχείλης.

γλιτσοπατελίδα ἡ, ἐνιχ. γλισ-σοπατελ-λία Κάρπ. (Μεσοχώρ. κ.ά.) Κάσ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ πατελίδα.

Εἶδος πεταλίδας, ἡ ὁποία ἔχει ὄστρακον γλοιώδες ἐνθ' ἄν.

γλιτσοπόδαρος ἐπίθ., ἐνιχ. γλιτσουπόδαρους Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ ποδάρι.

1) Ὁ ἀκάθαρτος ἐνιχ. 2) Ὁ ἄνευ περικνημίδων, ὁ ξεκάλτσωτος Ἡπ.

γλιτσοποδιά ἡ, Ἀμοργ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλίτσα καὶ ποδιά.

Μετων., ἄνθρωπος ρυπαρὸς, ἀκάθαρτος: Ἄσμ.

Ἀμοργιανοὶ νὰ στέκουνδαν σὰν φοβερά λιοδάγια, νὰ κάμουν τίς γλιτσοποδιές νὰ τρέχουν 'ς τὰ τραπάλια.

